

Släktforskarträff

Nu på lördag, den 24 oktober kl 13.00, anordnar släktforskarföreningen en s k arbetsafton för utbyte av erfarenheter, material m m.
Lokal: Ahlbergshallen, Stadsmuseet, Rådhusgatan 42, Östersund.

Inga Rosell kommer att berätta om: "Hur jag spårar upp gamla fotografier". Vidare kommer Gun Mårtensson, Moänge, att berätta om hur hon genom "Min årsbok" har dokumenterat 100 år bakåt i tiden. I övrigt bidrar var och en som så önskar med rapporter om sina mödor och glädjeämnen inom släktforskningen.

Mått, mynt och vikt

är ämnet för nästa släktforskarträff, lördagen den 21 november kl 14.00 på landsarkivet. F överlantmätare Valfrid Larsson har lovat klara ut begreppen vad det gäller gamla mått, mynt och vikt.

Släktforskarförteckningen

eller rättare sagt, arbetet med den, fortskrider så sakteliga. Nu har 15 medlemmar lämnat uppgifter - men föreningen har ju 109 medlemmar!! Med den här takten blir förteckningen klar omkring 1990 - och det var väl ändå inte meningen. Hör av er till Elis Svensson så snart som möjligt.

Medlemsbladet

avslutas denna gång med referat från släktforskarresan till Trondheim 25-26 september 1981. Nästa nr beräknar vi sända ut vecka 46.

Med vänlig hälsning

Styrelsen

1981.10.16

ÖP Torisdag 1 oktober 1981

Våra släktforskare jagade förfäder i norska arkiven

■ ■ För att undersöka möjligheterna till släktforskning i norska arkiv och för att utröna vår eventuella norska härkomst reste Jämtlands läns släktforskarförening till Trondheim för ett tvådagarsbesök.

Första dagen ägnades åt det kungliga norska vetenskaps-sällskapets bibliotek, som demonstrerades av härjedalsbördige bibliotekarien Anders Löv. Biblioteket rymmer 800.000 böcker och växer med cirka 20.000 volymer varje år. Då katalogiseringen numera sker med hjälp av data går det, trots mängden böcker, mycket snabbt att hitta önskad bok eller artikel.

Jämtarna är ju kända för ett flitigt utgivande av skrifter om

sin hembygd men enligt Lööv står vi oss slätt vid en jämförelse med norrmännen. Praktiskt taget alla kommuner i Norge har utgivit ambitiöst upplagda bygdeböcker skrivna av särskilt anställda historieforskare. Kommunerna bidrar med stora anslag för utgivningsarbetet. Man kunde konstatera att förutsättningarna för lokalhistorisk forskning är betydligt bättre i Norge än i Sverige.

Andra dagen inriktades på både teoretisk och praktisk släktforskning vid Statsarkivet i Trondheim med förste arkivarie Harald Hals som ciceron. Han berättade om den norska folkbokföringen som inte kan mäta sig med den svenska då man saknar de viktiga husförhörslängderna. Man kan alltså

inte som i Sverige är för år följa en persons eller en familjs öden. Man får i stället, vid sidan av kyrkböckerna, använda sig av mer svårarbetade källor som folketellinger upprättade vart tionde år från början av 1800-talet, bouppteckningar och för 1900-talet folkregister. En ytterligare svårighet, menade Hals, var att man i Norge använde sig av den gotiska skrivstilen ända in på 1880-talet och dessutom att man skrev väldigt tätt, då skrivaren själv fick betala papperet.

Trots dessa svårigheter lyckades flera av besökarna med god hjälp av Statsarkivets personal följa sina norska förfäder flera generationer bakåt i tiden.

ÖP. 1/10-81

Här ligger jämtarna efter norrmännen

Att jämtarna trots stort intresse för hembygden har mycket att lära när det gäller utgivande av lokalhistoriska skrifter framgick tydligt vid Jämtlands läns släktforskareförenings besök i Norge i helgen.

Bibliotekare Anders Lööv vid Vetenskapssällskapets bibliotek i Trondheim berättade att varje kommun med självaktning i Norge har bidragit med avsevärt ekonomiskt stöd för utgivande av historiska bygdeböcker av hög kvalitet. Böckerna, som oftast är mycket omfattande, skrivs av professionella historieforskare. Arbetet stöts även centralt av Norsk Historisk Institutt i Oslo.

Vetenskapssällskapets bibliotek, som får ett exemplar av praktiskt taget varje tryckt alster i Norge, omfattar 800.000 volymer och växer med flera hundra hyllmeter varje år. Katalogiseringen sker med hjälp av data och uppgifter om böcker och författare kan snabbt inhämtas via dataskärmar.

För att få en uppfattning om hur man släktforskar i Norge, där ju många jämtar har sina rötter, besöktes även Statsarkivet i Trondheim.

Detta arkiv, som är Nordens första statliga regionalarkiv, grundlades redan 18.50.

HUSFÖRHÖRSLÄNGDER SAKNAS I NORGE

Förste arkivarie Harald Hals berättade att möjligheterna till släktforskning är betydligt säm-

□ Släktforskare från Jämtland har forskat fram hur norrmännen släktforskar. Här är man på Vetenskapssällskapets bibliotek i Trondheim. Fr.v.: Oskar Löding, bibliotekarien Anders Lööv, Kjell Hoffman, Birgit Wikström, Frans Järnankar och Sven Wikström. Foto: Elis Svensson.

re i Norge än i Sverige, då man saknar motsvarighet till våra husförhörslängder.

Dessa längder som är världsunika gör att man i Sverige kan följa en person år för år från plats till plats.

I Norge hänvisas man i huvudsak till prästens förrättningsböcker, bouppteckningar samt längder över folkräkningar, som upprättades vart tionde år.

Även om förutsättningarna för släktforskning är sämre i Norge än här hemma visade det sig att flera av de jämtska be-

sökarna på den korta tid som stod till buds kunde återfinna sina norska anfäder.

Kjell Hoffman

Deltagare i Trondheimsresan 25-26 september 1981

Sigmund Andersson
Gunnar Ericson
Rita Bjerhammer
Kjell Hoffman
Frans Järnankar
Birger Källberg

Östersund
Dalåsen
Östersund
Östersund
Ytterhogdal
Havsnäs

Karl Åke Källberg
Oskar Löding
Birgit Wikström
Sven Wikström
Elis Svensson

Havsnäs
Östersund
Östersund
Östersund
Hara